

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 108/2012
12.12.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog D.J., zbog krivičnog dela nedavanja izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 948/12 od 23.11.2012. godine, podignutom protiv pravosnažne presude Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 3007/10 od 19.10.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 6066/11 od 04.04.2012. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl. 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku u prisustvu branioca okrivljenog adv. D.T., dana 12.12.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 948/12 od 23.11.2012. godine, podignut protiv pravosnažnih presuda Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 3007/10 od 19.10.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 6066/11 od 04.04.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 3007/10 od 19.10.2011. godine okrivljeni D.J. na osnovu člana 355. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo nedavanja izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika i odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Apelacioni sud u Beogradu presudom Kž1 6066/11 od 04.04.2012. godine odbio je kao neosnovanu žalbu javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu a presudu Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 3007/10 od 19.10.2011. godine potvrdio.

Protiv navedenih pravosnažnih presuda Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 948/12 od 23.11.2012. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP kao i člana 368. stav 1. tačka 1. i tačka 6. ZKP a u vezi člana 150. Zakona o maloletnim učinocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica iz člana 152. i 154. istog zakona, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je navedenim pravosnažnim presudama povređen zakon u korist okrivljenog D.J.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP, u prisustvu branioca okrivljenog D.J., adv.D.T., a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev podignut, pa je po oceni navoda i predloga u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Prema navodima zahteva prvostepeni i drugostepeni sud učinili su bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. ZKP, obzirom da je sud bio nepropisno sastavljen, jer je prvostepeni sud morao kod određenih krivičnih dela, među kojima je i krivično delo iz čl.195 st.1 KZ, kod kojih se

kao oštećeni pojavljuje maloletno lice, suditi u veću po izričitoj odredbi člana 150. i člana 152. Zakona a o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica (ZM), a po odredbi člana 154. ZM maloletno lice kao oštećeno mora imati punomoćnika od prvog saslušanja okrivljenog, što nije bio slučaj, čime su učinjene povrede iz člana 368. stav 1. tačka 1. i tačka 6. ZKP kao i stava 2. istog člana, te kako drugostepeni sud navedene povrede nije otklonio u skladu sa ovlašćenjima koja ima u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, to su i u postupku pred tim sudom učinjene povrede zakona u korist okrivljenog, a na štetu maloletnog oštećenog.

Međutim, izloženi navodi zahteva po oceni Vrhovnog kasacionog suda nisu osnovani.

Iz spisa predmeta proizilazi da je oštećena M.J. rođena 03.11.1990. godine, te da je postala punoletna dana 03.11.2008. godine, da je optužni predlog nadležnog javnog tužioca KT.877/08 od 2.03.2009 primljen u sud 18.03.2009 godine, a da je oštećena M.J. prvi put saslušana na glavnom pretresu dana 09.09.2009. godine.

Odredbom člana 150. stav 1. ZM propisano je da veće, kojim predsedava sudija koji je stekao posebna znanja iz oblasti prava deteta i krivičnopravne zaštite maloletnih lica, sudi punoletnim učiniocima za određena krivičnih dela propisana Krivičnim zakonikom, a među kojima je i krivično delo nedavanje izdržavanja iz čl.195 KZ, ako je oštećeni u krivičnom postupku maloletno lice.

Prema opštoj odredbi člana 112. stav 10. KZ, maloletnim licem smatra se lice koje nije navršilo 18 godina.

Odredbom člana 22. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), određena je između ostalog nadležnost osnovnog suda koji u prvom stepenu sudi za krivična dela za koja je kao glavna kazna predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do 10 i 10 godina ako za pojedina od njih nije nadležan drugi sud, a odredbom člana 24. ZKP određena je stvarna nadležnost i sastav suda i između ostalog da kada se primenjuju posebne odredbe u skraćenom postupku, u prvom stepenu sudi sudija pojedinac (čl.433 ZKP).

Imajući u vidu izneto, VKS nalazi da u vreme podnošenja optužnog predloga i suđenja punoletnom učiniocu za krivično delo iz čl.195 KZ oštećena M.J. nije bila maloletno lice, jer je u vreme započinjanja suđenja imala preko 18 godina, dakle bila punoletno lice koje nije posebno zaštićeno krivično-procesnim odredbama iz čl.150 ZM kao što je to slučaj sa maloletnim oštećenim licima, a takođe ni u smislu članu 154. ZM da je oštećena morala imati punomoćnika od prvog saslušanja okrivljenog, jer se nužnost primene navedenih odredbi Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica ocenjuje prema uzrastu oštećenog lica u vreme suđenja.

Kako je za krivično delo nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika propisana novčana kazna ili zatvor do dve godine, to u smislu člana 24. ZKP u vezi člana 433. ZKP u prvom stepenu treba da sudi sudija pojedinac, kako je i postupio prvostepeni sud, pa presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu K. 3007/10 od 19.10.2011. godine nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 1. i tačka 6. ZKP, a u vezi čl.150, čl.152 i čl.154 ZM, niti je nepravilno primenjena ili neprimenjena neka druga odredba ZKP i ZM, a što bi bilo od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude u smislu ističane povrede iz čl.368 st.2 ZKP, pa samim tim ni drugostepeni sud nije učinio bitnu povredu krivičnog postupka iz člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, kako se to neosnovano zahtevom ukazuje.

Sa iznetih razloga, nalazeći da pobijanim pravnosnažnim presudama nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08) a primenom člana 24. stav 7. ZKP i na osnovu člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Mila Ristić,s.r.

sudija

